

D. O.: Primera mostra col·lectiva d'artistes de Benicarló

text REDACCIÓ

El 16 de desembre es va inaugurar al mucbe la exposició "D. O.: Primera mostra col·lectiva d'artistes de Benicarló".

En la mostra participen els artistes Alfredo Altabás, Carmen Jovaní, Miguel Calvet, Jose Antonio Caldés, Miguel Àngel Caveró, Rosa Soriano, Lorena Oms, Sali García de Araoz, Román Domenech, Jesús Maestro, Miguel Pitarch, Pura Roig i Juan José Fontanet. La exposició romandrà oberta fins el 5 de març de 2012. Al mateix temps, es va inaugurar una nova mostra de obres de Fernando Peiró, dedicada a les felicitacions nadalenques.

TRES EN RATLLA: NOU CSI, XV FIRA SANT ANTONI I L'ESTEL

text REDACCIÓ

“Avui és una jornada històrica per a Benicarló i per a mi com alcalde”, va assegurar Marcelino Domingo, alcalde de Benicarló, després d'inaugurar el nou centre de salut de la ciutat.

NOU AMBULATORI

Les instal·lacions de la carrer Boters estaven lluites a primera hora del matí esperant la visita del president de la Generalitat Valenciana, Alberto Fabra. Però els mitjans comarcals van tenir el privilegi de realitzar una visita pel centre per a conèixer les instal·lacions amb total tranquil·litat gràcies a la coordinadora. La sala de Fisioteràpia i les consultes de Medicina General es beneficiaven de la llum natural que tindran els professionals per a atendre als pacients, molt lluny de la foscor de l'antic centre de salut. “Ha estat una reivindicació històrica, molt de treball i al final ho hem aconseguit”, es felicitava l'alcalde. De fet, ell va ser l'encarregat de posar la segona primera pedra de l'edifici en el 2007 acompanyat de Manuel Cervera. El seu predecessor en el càrrec de l'ajuntament, Jaime Mundo, ja havia posat altra primera pedra uns anys enrere.

Les instal·lacions quadruplicuen a les antigues i seran capaces d'absorbir la demanda de Benicarló, Peníscola i Càlig, amb una població total que supera els 40.000 veïns. Alberto Fabra, president de la Generalitat Valenciana, va recórrer les noves instal·lacions, va saludar als professionals del centre i als pacients que en aquells moments estaven

esperant el seu torn de visita. Molts, sorpresos per la seua presència, no van deixar passar l'oportunitat i es feren una foto amb ell. El president en el seu parlament inaugural va destacar el compromís del Govern valencià per seguir millorant la qualitat de vida dels ciutadans amb infraestructures sanitàries. Des de la Generalitat, malgrat la situació de les famílies, les empreses i les Administracions, “no renunciem a millorar la qualitat de vida dels ciutadans i, per això, vam treballar en la millora de les nostres instal·lacions sanitàries”, va afirmar. El president, no obstant això, va cridar “a fer un bon ús d'aquestes instal·lacions posades en marxa amb els recursos de tots”. Els professionals, va dir, també han de millorar la gestió sanitària per a ser més eficaces reduint costos i l'Administració “ha d'esforçar-se encara més per a mantenir aquesta cartera de serveis d'excel·lència reduint costos per a arribar a més persones amb menys diners”.

Amb una inversió de 3,6 milions d'euros, el nou Centre de Salut Integrat de Benicarló oferirà assistència especialitzada a aquest municipi (29.300 ciutadans), Peníscola (7.600) i Càlig (2.100). El centre suposarà l'atenció sanitària a un total de 41.405 ciutadans que fins a ara es desplacen a l'Hospital de Vinaròs, i consta d'una superfície construïda de 2.400 metres quadrats que es distribueix en planta baixa i dues plantes. Les noves instal·lacions del CSI comptaran amb 60 professionals sanitaris: 14 metges de família, 4 pediatres, 18 infermers, 1 matrona, 2 fisioterapeutes, 1 treballador social, 4 auxiliars d'infermeria, 8 auxiliars administratius, 6 celadors, 1 odontòleg i 1 higienista dental.

BENICARLÓ ÈPIC

text RODOLFO SERRANO

PACO DELCASTILLO

El CDB no va guanyar. Al camp de la Pobla de Tornesa la cosa va quedar en un empat a dos. Un empat, això sí, amb reminiscències èpiques. Hi haurà qui dirà que estic exagerant i segurament no s'equivocarà, però algú considera que marcar un gol al minut noranta –com nosaltres vam fer- i només amb vuit jugadors –com nosaltres vam fer- no és una veritable hassanya bèl·lica?

No cal dir que no vaig assistir al partit. No sé ni on camanti deu estar això de la Pobla aqueixa. Per allà prop de Castelló? Ni idea! El que he fet ha estat informar-me de primera mà per després poder donar la millor i més esplèndida de les informacions al lector de La Veu de Benicarló. Per què ho deia això? Ah, sí, ja me'n recordo. Comentava que malgrat la meua absència corporal al desplaçament, a través de la xarxa vaig poder fer un seguiment de matx. Qui ho havia de dir, justet ara que s'ha d'acabar el món he esdevingut un comentarista 2.0. Ahí es nada!

El nostre entrenador, Juan José Martorell, va comentar que es veia obligat a endur-se dos nous xiquets del juvenil. No era una lamentació, ans al contrari, es mostrava cofoi i pagat de poder comptar amb un planter de joves amb ganes de jugar amb el CD Benicarló. Feia anys que no passava això i cal felicitar la gent del futbol base per la filosofia que duen; els inculquen a la canalla que la seua aspiració ha de ser jugar amb el Benicarló, que és un orgull representar el teu poble, encara que siga jugant a futbol.

Es comprén que teníem un parell de lesionats, entre ells Monterde, ferm puntal de la davantera, i vam acudir al poble pobla o com es diga amb el que hi havia però amb moltes ganes. La sortida era difícil. L'entrenador de l'equip local és un tal Rafa Barberà, personatge d'infausta memòria. De molt infausta memòria. Ell era qui dirigia l'equip d'els Ivarsos (ahhh, quina temor!) en aquella promoció en què el Benicarló va baixar de tercera divisió i va iniciar una terrible etapa de decadència que encara no ha estat superada. Amb aquest personatge pel mig era tot difícil, molt difícil. És un home ja vellet suposo, però xulet, molt xulet.

Van començar marcant els locals en un error puntual. Després vam empatar nosaltres. Bé, tot previsible. Però l'àrbitre va pensar que no podia ser, que al Benicarló cal enfonsar-lo, que tots ens tenen molta ràbia, molta. Ens va xiular un penal que no va veure ningú, però és que ningú. Es van quedar sorpresos fins i tot els que van aprofitar per desfer l'equilibri en el marcador. Però si amb això no en teníem prou, en deu minuts ens va expulsar tres jugadors, tres jugadors! Canalla, més que canalla.

Amb aquests condicionants tan i tan complicats, amb només set jugadors de camp, a l'últim minut Víctor Esbrí va aprofitar el rebuig del porter després d'aturar un magnífic llançament de falta del nostre interior Gotzon. Un punt, però un punt guanyat a dreta llei i amb un entusiasme que feia temporades que no recordàvem els aficionats benicarlandos.

Ara anem els que fa sis, a deu punts del líder. Tres partits, tres victòries i avant. Per cert, que el líder va perdre a casa contra el Càlig. La derrota sempre és amarga, veritat?

Ara toca descansar fins l'any que ve. El lector d'aquesta pàgina també pot descansar (ja era hora, no?). Aprofito l'avinentesa d'aquesta finestra oberta que arriba a tanta i tanta gent per felicitar les festes a tota la gran família del CD Benicarló. No només les festes, evidentment, ja sap el lector que desitjo que la felicitat vaja més enllà d'aquests dies. Als que no són la gran família del CDB també els desitjo felicitat, però si els vingueren cagueroles un parell de dies tindrien així ocasió de reflexionar ben asseguts a la tassa del vater de com el Benicarló és el Benicarló i la resta, segurament, foc d'encenalls.

El tennistes benicarlandos Serrat i comes finalistes al Cat-Val de Tortosa

text i foto VICENT FERRER

El passat cap de setmana finalitzava el primer campionat Cat-Val d'hivern que s'ha vingut disputant a Tortosa, on dos dels jugadors del Club de Tennis Benicarló, Iratxe Serrat i Adrián Comes van ser finalistes del torneig.

En la categoria de benjamí femení Iratxe Serrat, una de les promeses del tennis benicarlando, va fer un bon torneig durant aquest mes però, en la final, després d'un llarg i disputat partit, se li escapava el duel per 6/7 6/4 i en el decisiu tercer set perdia 5/7 en el tie-break. En la categoria aleví masculí, Adrián Comes, després d'un partit també molt disputat, se li escapava la victòria en el tercer per 6/3 5/7 3/6.

El campionat també es va disputar partits de consolació en el qual alguns jugadors de Benicarló disputaven la final. En la categoria d'infantil masculí, Luis Marzá s'adjudicava el títol per 6/4 6/3, després de no tenir molta sort en el torneig i tenir l'oportunitat de jugar la consolació, Luis va demostrar que pot arribar a ser un dels millors en la seua categoria. No amb tan bona sort, Uriel Domenech en benjamí masculí, perdia per 4/6 2/6.

En la part femenina, l'aleví Carla Folch s'emportava el títol de campiona per 7/5 6/2, i en la categoria de benjamí femení, Joana Del Salvador perdia per 6/2 6/0.

Després d'un bon començament en el circuit Cat-Val d'hivern, la pròxima setmana comença a Vinaròs el segon torneig d'aquest circuit en el qual molts jugadors ixen preparats per a començar el món de la competició més professionalment.

Els "Amics de la mar" lliuren els premis de la temporada 2011

text i foto GREGORIO SEGARRA

L'Associació "Amics de la Mar" de Benicarló va lliurar diumenge passat els trofeus als millors de la temporada en pesca esportiva des d'embarcació.

En la modalitat de "Ronsa" es van celebrar un total de quatre concursos, quedant la classificació final de la següent manera: 1a "Xaloc", amb 14.369 punts, 2a "Ronsera", 11.469

punts, 3a "New Pil" 8.524, 4a "Durendal", 8.286 i 5 "Ino", 7.692, fins a un total de 13 embarcacions classificades. El trofeu per a la peça major el va aconseguir la "Xiroco" patronejada per Pepe Egea. I pel que fa a la modalitat de pesca al curricà, es va celebrar un únic concurs que va guanyar "New Pil", amb 6.400 punts, seguit de la "Fidel", amb 4.500 i "Durendal", amb 3.500, fins a un total de 6 embarcacions classificades.

Alberto Fabra, va assenyalar que "són bones aquest tipus d'apostes en les quals es recorda el nostre origen."

ve de la pàgina anterior

I TAMBÉ TENIM 25 ANYS DE FIRA DE SANT ANTONI...

Fa 25 anys els majorsals que organitzaven la festa de San Antoni Abad de Benicarló van idear la celebració d'una fira ramadera. En cent metres quadrats i amb més ànims que participants, van aconseguir destacar en el panorama d'aquell moment en la comarca. La cinta que el passat dissabte de matí tallava el president de la Generalitat Valenciana, Alberto Fabra, donava accés a més de 25.000 m2 de fira, en la qual es conjuminen ofertes agrícoles, ramaderes i d'oci. "Una alegria per a Benicarló i per a la confraria" va destacar José Antonio Esbrí, president de la confraria. La XXV edició de la Fira de Sant Antoni arribava a Benicarló carregada de novetats. És la primera que se celebra sota el paraigua de declaració de Festa d'Interès Turístic Provincial i la primera que abandona les tradicionals dates properes a la festa del sant, a mitjans mes de gener. I és que la crisi i el calendari s'han conjugat aquest any en contra dels majorsals, encara que afortunadament amb el treball de tots, s'ha pogut solucionar aquest escull traslladant de dates l'esdeveniment. Els expositors s'havien queixat en edicions anteriors als majorsals de les poques vendes que es feien en la fira, atès que se celebrava només passar les dates nadalenes. Els majorsals, per la seua banda, es van trobar amb que l'únic cap de setmana festiu abans de la festa del sant, allargava les celebracions durant quatre dies, amb les complicacions d'organització que hagués comportat. Així les coses, van decidir traslladar l'esdeveniment i celebrar-lo gairebé un mes abans. De moment, l'èxit en la resposta dels expositors parla per si sola, atès que han estat més, malgrat la crisi, que l'any passat. El president de la Generalitat Valenciana, Alberto Fabra, va assenyalar que "són bones aquest tipus d'apostes en les quals es recorda el nostre origen", mentre que

el president de la Diputació de Castelló, Javier Moliner, assenyala que "el suport als nostres sectors primaris és fonamental per a la nostra societat". L'extensa oferta de la fira es va poder durant tot el dissabte i diumenge, amb una àmplia gamma de productes que arriba, fins i tot, als eròtics. El propi President era obsequiat amb uns bombons afrodisíacs que va rebre sorprès i entre riures, acompanyat de l'alcalde de Benicarló. També va tenir ocasió, juntament amb tota la comitiva oficial, dels típics pastissos de carxofes que un estand de pastisseria local oferia. I de regal, es va emportar un lot complet d'oli d'oliveres mil-lenàries amb el qual li va obsequiar la Taula del Sénia. Per a concloure l'atragada agenda benicarlanda, el President va compartir un aperitiu amb els Majorales de la Confraria de Sant Antoni.

I A MES, L'ESTEL, JA ES NADAL A BENICARLÓ...

La representació nadalena L'Estel del Collet es va tornar aquest any més reivindicativa i va reclamar la pervivència del Conservatori de Música en la ciutat. Ho va fer a través d'una mare que, en representació de l'AMPA, va advocar perquè el centre no tanqués les seues portes. Va ser el punt i final a una edició que va superar totes les expectatives i que va tornar a omplir el pati de butaques d'un públic impacient per participar de l'arribada del Nadal a la ciutat. I la XIV representació de L'Estel del Collet, Nadal a Benicarló, no va decebre ningú. El relat de Jaume Rolíndez, va satisfer al nombros públic que va abarrotar el pati de butaques i va participar de forma activa del muntatge. Per a la primera part la directora de la representació, Laura Piñana, va voler donar un gir cap a la infància, amb la incorporació al paper de narradors de dos joves de la

Sant Gregori va superar totes les expectatives iròniques al recitar un monòleg que plantejava un ERE.

ve de la pàgina anterior

pedrera de L'Estel. Ells van ser els encarregats de conduir l'arribada de la Mare de Déu i Sant Josep a Benicarló, i el seu pelegrinar buscant un lloc on refugiar-se de la freda nit. Finalment, l'humil llaurador Pau s'apiada d'ells i els refugia en la seua sènia, obrant-ne el miracle de la recuperació de la vista de la seua filla Anna. Amb aquesta intensa emoció es tancava la primera part de la representació, la més emotiva.

Ja en la segona part de L'Estel, Sant Gregori va superar totes les expectatives iròniques al recitar un monòleg que plantejava un ERE entre els sants, arrencant grans riallades entre el públic. Sant Antoni, per la seua banda, va aparèixer en escena damunt d'una bicicleta dotada amb un potent equip de música i il·luminada amb leds. Les lloes que va recitar aquest any es referien a diverses obres que es realitzen en el municipi, el treball dels regidors i al nou centre de salut. Per la seua banda, els Reis Mags tampoc van voler deixar passar l'oportunitat de deixar palés el seu sentit de l'humor i, després de demanar permís als sants per a adorar al Nen Jesús, aquests els van requerir si estava entre ells el sogre de Urdangarín. La seua resposta va ser un no rotund, alhora que es col·locaven unes ulleres negres de sol. Finalment, el personatge sorpresa d'aquest any va estar encarnat per una mare en representació de l'AMPA del conservatori de música, reclamant la pervivència del centre educatiu musical en la ciutat. Al llarg de més de dues hores, per l'escenari van desfil·lar els personatges més típics de la tradició benicarlanda: des dels seus llauradors, als seus sants, passant per les feres que atemoreixen als més petits i que conformen l'imaginari col·lectiu de tot un poble. Actors, les edats dels quals passen dels quatre als setanta anys, associacions, i col·lectius de la ciutat que no van voler deixar passar l'oportunitat de participar en L'Estel d'aquest any. Més de tres-centes persones van participar

en la representació que va coordinar l'entitat que presideix José Luis Guzmán. La Coral Polifònica Benicarlanda, la Banda de Música Ciutat de Benicarló, la Colla de Dolçainers, la de Xancuts, la Casa d'Aragó i el Grup de Danses

Renaixença van ser les entitats que es van sumar a l'acte en aquesta edició. L'estrella de vuit puntes va creuar un any més el cel de Benicarló i va inaugurar oficialment els actes nadalencs en la ciutat.

EXCEL·LENT CLUB NATACIÓ BENICARLÓ

text i foto CNB

Els nadadors del CN Benicarló Joan Ferran Barrachina, Carlos Fuente, Irene Sorando i Lucía Piñana es van imposar en diversos dels estils disputats en la piscina municipal de Benicarló.

La disputa del IV Control Provincial de Natació Infantil i Majors celebrada el passat 17 i 18 de Desembre de 2011 en la Piscina Municipal de Benicarló va estar protagonitzada pels equips del CN Vinaròs, C Aquàtic Castelló, CST CST Costa Azahar, CN Onda, CN Vila-real i CN Benicarló.

L'equip de natació benicarló dirigit per Lucía Vicente nadava a casa i es va trobar molt motivat, aconseguint 45 noves o millorades mínimes autonòmiques. Especial esment per als seus 8 nedadors i nedadores millors classificats i molt efectius sumant en total 19 de les primeres posicions, entre ells Joan Ferrán Barrachina 1r en els 200 m lliures amb un crono 2:01:31 – 1r 100 m esquena amb un crono 1:01.54 – 2n 400 m lliures i 3r 50 m esquena. Carlos Fuente 1r 100 m estils amb un crono de 1:06.33 – 2n 100 m braça – 2n 100 m

papallona i 2n 200 m braça. Marc Àvila 2n 100 m lliures. José Antonio Adell 3r en els 50 m braça. Irene Sorando 1a 50 m papallona i un crono de 32.10 – 1a 200 m papallona 2:38.98 – 2a 100 papallona i 3a 50 m lliures; Lucía Piñana 1a 50 m lliures i un crono de 29.30 – 3a 100 m lliures. Nerea Sorando 3a en els 50 m esquena i 3a 200 m esquena. Vanessa Bel 3a en els 200 m braça.

Una bona actuació a nivell d'equip que durant aquest passat cap de setmana van estar molt inspirats en l'aigua i que va estar compost per: Alberto Año, Javier Marzá, Manuel Montserrat, Jesús Santana, Javier Traver, Albert Astor, David Valdearcos, Jordi Curto, Juan Diego Ruiz, Adrian Adell, Alexandru Beer, Ferran Marzá, Joan Ferran Barrachina, Carlos Fuente, Marc Àvila, José Antonio Adell, Carla Fresquet, Meritxell Sospedra, Ana García, Marina Herrero, Gisele Mateu, Marta Valdearcos, Claudia Barrachina, Nicole Mateu, Anna Año, Noemí Anta, Irene Sorando, Nerea Sorando, Lucía Piñana y Vanessa Bel.

I la pròxima setmana informarem de les novetats i bons resultats dels nostres benjamins i alevins en la 2a jornada de la Lliga Provincial, desitjant a tots i totes un Bon Nadal.

Senyora Garcia:

Això és el que vaig saber llegir en l'anterior número de la seua revista...

text EL LECTOR

Després-demà és Nadal i se me'n farà que després-demà siga Nadal. Sortirà el sol si no el tapen els núvols, farà més o menys fred, si Déu vol dinaré –més del que seria convenient i en ser l'hora me n'aniré a dormir. Hi haurà, com ara mateix, gent que passarà per exemple fam i altres que els la farem passar. Amb els anys l'esperit del malcarat (per què?) senyor Strooge s'ha anat apoderant de mi. Aquest home desagradable, misantrop i amargat a base de cops acaba descobrint que això que vénen ara són dies de felicitat, harmonia familiar i d'exteriorització dels bons sentiments. Jo encara no he rebut els cops necessaris i estic encara en la primera fase, la de posar-me de mala gaita per tot i per tots. Em pregunto, els altres dies de l'any que no són Nadal, què?, no són dates dignes de compartir coses?, hem d'esperar que siga Nada per dir-li a algú que el volem o no? Segurament no tinc les coses clares, però sóc conscient que formo part activament d'una societat hipòcrita, miserable, corrompuda, manipulable i manipulada i, sobretot, sobretot, covarda. Som covards perquè veiem gent al nostre voltant que pateix i mirem cap a una altra banda, som covards perquè no tenim coratge de dir les veritats a la cara i actuar en conseqüència i som covards perquè no som capaços de sortir al carrer i córrer a gorrades (que no a garrotades, que ja ho fan uns altres) tots aquests lladres de quant blanc que amb els diners de tots i el treball de tots han robat i roben i viuen tan tranquils. Fills de puta.

No es pense, senyora Garcia, que m'he desfogat, no. Ans al contrari. Em sento malament, cada dia més. Noto com els collons em van minvant i em van apareixent unes detestables sensacions de castració.

I a vostè per què li conto aquest rotlló, veritat? Què li importen les meues neures si la nostra relació

epistolat s'ha de centrar únicament a comentar el contingut de La Veu de la passada setmana? És que m'he vist el paper en blanc i m'he dit, aquesta és la meua. He fet mal? Trobo que no. Ja veu, tot això ve perquè no m'agrada (ja li ho repeteixo tots els anys) que em feliciten el Nadal. I encara em fot més si em feliciten els Nadals, així en plural, com si fórem castellans. Segur que deu ser cosa de la globalització.

I ja que estic llançat, permeta'm també un comentari (què un comentari, una crítica) sobre les selecció que es fa de la informació que apareix a la seua revista. En un principi, no cal dir-li que trobo que no en sobra cap, és obvi. Ara bé també em sembla que de vegades falta alguna cosa. Ja li he explicat en diverses ocasions que pateixo la síndrome de Diògenes i que m'arreglo tots els papers que cauen en les meues mans, fins i tot –fixe's bé-, em col·lecciono i m'enquaderno La Veu de Benicarló. Tinc l'esperança que si d'ací a un anys la refullejo em podré trobar amb tot allò que ha estat notícia al meu poble. Vet ací però que, per exemple, fa un parell de setmanes va morir José María Palau, alcalde

que va ser durant molts anys de Benicarló i trobo que s'hauria d'haver escrit alguna cosa, no dic fer un panegíric (ho fan uns altres això) però sí com a mínim una petita ressenya. No troba? Avui mateix he sabut també del decés de Cristóbal Colón, lo marqués, que també va ser alcalde i era un home ben conegut de tots i d'una gran simpatia. Suposo, espero, desitjo, que se'n done la informació. Si vostés no ho fan, ja ho estic fent jo ara mateix. Han estat homes que han marcat, vulguem o no, la personalitat d'aquest poble nostre. Més li'n diré i digue'm carca, pagés o batxiller pagat, però m'agradaria que tingueren una secció de natalicis (sobretot), casaments, separacions oficials, defuncions, unions de fet, adopcions i peticions de mà. Dona, que el poble s'ha fet gran i cal saber si quan et trobes algú pel carrer li has de donar l'enhonorabona o li has d'acompanyar el sentiment!

Ja la deixo tranquil·la. Només una pregunta de l'últim número. Aquest bon jan de Joan Peiró, quan ha fet la seua gravació per al senat espanyol, en quina llengua l'ha feta, en català, valencià o mallorquí? Adéu!

CONTENIDOR INDUSTRIAL PER AL MERCAT MUNICIPAL

text NATÀLIA SANZ

El Mercat Municipal de Benicarló és més singular gràcies a l'espectacular contenidor amb el qual compten les instal·lacions. En realitat, és únic de la Comunitat Valenciana tant per la seva capacitat com per la gestió que fa dels residus orgànics. El nou company de treball dels venedors del mercat té capacitat per a acollir cinc tones d'escombraries, en els seus 10 metres cúbics de superfície. El contenidor, que en superfície és similar a una bústia, s'obre gràcies a una targeta de codificació electrònica que només tindran els propietaris d'un lloc en el mercat. Després de dipositar les escombraries, el sistema subterrani s'encarrega de compactar-la en un procés que dura 35 segons. Pedro Baca, president de l'associació de venedors del mercat, va mostrar la seua satisfacció per la posada en marxa del contenidor soterrat "que acaba amb la mala imatge que estàvem donant amb els contenidors en superfície al voltant del mercat". Amb aquesta nova actuació, "ens convertim de nou en referent dels mercats de la Comunitat Valenciana, i donem un pas més cap a la consecució del certificat de qualitat de Mercat Excel·lent per a les nostres instal·lacions". El president va reconèixer que "ara s'obre una nova etapa per a nosaltres, perquè el reciclatge passa a ser molt sever, separant tots els elements. Però és el futur i la nostra obligació", va assenyalar.

LA PLANTA DE CERVERA, A PUNT D'ENTRAR EN FUNCIONAMENT

text NATÀLIA SANZ

La planta de tractament de Cervera del Maestrat entrarà en funcionament definitivament en el mes de gener. El gerent del Consorci de Residus del pla zonal de l'àrea 1, Joan Piquer, ha anunciat que "en aquests moments els pobles més menuts ja estan duent les escombraries allí, i el 2 de gener ja es podrà dipositar les de la resta de poblacions", atès que les proves que s'estan realitzant en les instal·lacions són satisfactòries. D'altra banda, va voler eixir al pas de les crítiques sobre l'augment del preu de la taxa d'escombraries que han d'assumir els ciutadans. Així, va fer notar que "la dispersió geogràfica dels municipis que formen part del consorci i la tipologia dels mateixos fan que siga impossible homogeneïtzar els costos del tractament de les escombraries pel que fa a altres consorcis". Piquer va destacar que "nosaltres necessitem d'unes plantes de transferència per a ajudar a altres pobles més menuts a transportar els residus cap a la planta de tractament", com és el cas dels pobles de la zona dels Ports o del centre de la província. "Només amb aqueixes plantes es pot optimitzar el transport i els

costos, perquè no porten els residus amb el camió de recollida", va explicar. El pas per les plantes de transferència permet compactar els residus i transportar-los en camions més menuts, el que simplifica l'acció i els costos. "Altres consorcis, com el del Camp de Morvedre, no té aquest problema i no necessita cap planta de transferència per que a més les seues vies de comunicació són òptimes" pel que la taxa que han d'abonar els ciutadans és menor.

A més, el gerent va avançar que la construcció de la nova xarxa d'ecoparcs, contemplada també en el pla zonal, està molt avançada. "L'empresa encarregada de la gestió de la planta és l'encarregada també d'aquesta xarxa", va recordar. El consorci ha previst la construcció de ecoparcs fixos, mòbils i semimòbils "per a acostar als ciutadans el servei. La seua posada en marxa es preveu en el mes de gener també" ja que les tramitacions estan molt avançades. La comissió de govern del pla és la que prendrà la decisió definitiva d'adjudicació del servei. El gerent va apuntar a més que "el nostre serà un pla pioner en tota la Comunitat Valenciana a retornar al contribuent part de la seua aportació, a través d'unes targetes de bonificació per l'ús dels ecoparcs".

Sobre tradicions i costums

text JOAN HERAS

Estem plenament immersos, de nou, en el cicle nadalenc. Tot l'engrenatge, malgrat que tingui clarament un aire de temps de crisi, roda com s'escau: les nadesles i la incitació al consum que ens porta la felicitat, dinars amb companys de feina, els àpats familiars, els bons propòsits per l'any nou que s'acosta.

A la classe de filosofia hem dedicat unes sessions d'aquest final de trimestre a parlar, dins del tema de la cultura i de la diversitat cultural, de la força de les tradicions, de les festes, sobretot d'aquelles que tenen el seu origen en un fet religiós i que han esdevingut elements vertebradors del nostre calendari. I dins d'aquest paquet de tradicions, sens dubte Nadal representa un exemple en majúscules. Les consideracions han arrencat des d'un nivell molt proper, ben arran d'experiència personal, i s'han mogut en la línia del cert avorriment de les celebracions familiars al goig de poder-se retrobar amb una part de la família que quotidianament es troba força lluny. Les opinions van brollant, de vegades amb certa dificultat, amb una mica de mandra, però van dibuixant, si ho esquematitzem, tres línies clares: en primer lloc, Nadal vol dir vacances escolars durant un parell de setmanes i aquest fet és aplaudit energicament –ara no hi ha mandra- i fins i tot ovacionat escandalosament; en segon lloc, es constata una certa vaguetat en el coneixement dels fets que es celebren, dels personatges que hi intervenen i, sobretot, de la profunditat i la transcendència cultural que implica la celebració del naixement de l'home fill de Déu que és cridat a erigir una nova religió monoteista que esdevindrà fonament essencial del món occidental; i, en fi, algú apunta com a crítica la vessant netament consumista i de felicitat aparent que ho taca tot durant aquest dies.

Les intervencions dels alumnes es mouen en aquest àmbit fins que un noi xinès explica que a casa seva no celebren el Nadal i que per a ells el nou any comença a principis de febrer. Potser fa uns anys aquesta constatació que la celebració del Nadal no és un fet mundial sinó que es circumscriu a una determinada cultura hauria suscitat més sorpresa i, en alguns casos, una certa incredulitat. Ara ja és ben normal sentir que persones properes celebren altres coses, però malgrat tot la constatació que una festa tan celebrada com Nadal pot deixar plenament indiferent a una part de la població té el seu interès. Evidentment que tothom que viu en aquestes latituds culturals viu d'una manera o d'una altra, amb més o menys intensitat, l'ambient nadalenc –és francament impossible defugir-lo- i, sens dubte, gaudeix amb delectança dels dies de vacances. Escolars. Ara bé, el que no sembla tan clar és que el noi o la noia que té unes referències culturals molt allunyades del cristianisme

Fronteres

pugui entendre el significat profund d'aquesta celebració. El retrocés evident que durant el s. XX el cristianisme ha experimentat com a religió dominant, la reducció de la seva força com a eina directriu moral i filosòfica, és tan profunda com el seu rotund arrelament en el paisatge de les celebracions.

Per altra banda, la representació iconogràfica de la festa i la barreja de tradicions fan encara més difícil d'entendre el missatge i el significat. Tot aprofitant que les classes dels grups de l'ESO han estat decorades pels propis alumnes, hem repassat els elements. Més enllà de penjolls ornamentals de tots colors, hem catalogat arbres de Nadal, estrelles, Pares Noel, ninots de neu... En definitiva, un collage peculiar de motius que no estic convençut que ajudin a entendre què caram celebrem.

I al final de la classe, se m'acosta discretament una noia de l'Índia que fa un parell d'anys que viu aquí i que parla un català més que correcte i em comenta, sorpresa, que avui se n'ha adonat que hi ha moltes persones aquí –i ho diu per les afirmacions dels companys- que no tenen creences religioses i que no saben gaire bé què celebren. Està clar que ella ha crescut en un context cultural en el qual les tradicions són seguides amb més convenciment, no sé si amb més profunditat ni amb més religiositat autèntica, però sí amb més certesa. Sens dubte, aquesta noia, intel·ligent i espavilada, està aprenent de veritat què vol dir això de la diversitat cultural.

ve de la pàgina anterior

dels metges que n'estaven tips de fer el primo havent de fer el trasllat pel seu compte... amb els carros del Mercadona, o de l'Aldi? En fi, que el que tenim clar era que el discurs del nostre alcalde no li devia agradar massa, no? Compte, una imatge val més que mil paraules!

Prensa atabalada

Com ja havíem dit, este presi no és com Paquito Foreveryoung. No és tan estirat. Este, allà per on va triomfa. I així, com que es veu que ningú s'esperava que s'aturara a quasi totes les parades de la fira i saludara a tothom, ara resulta que les entitats i empreses estan fregint els de la canallesca demanant-los les fotos i retrats on apareixen ells i el president. Compte, que no ho estem criticant, simplement estem indicant que és més popular que populista era l'anterior. I si no, fixeuvos que no va tindre cap mania en parar-se davant de les que venien material eròtic i, fins i tot, acceptar els bombons afrodisíacs que li van regalar. Allà que va menjar pastissos, va donar la mà i es va fer fotos amb tots. Ara, el que no van deixar fer va ser, als de la confraria, vendre butlletes de la rifa davant d'ell. Tindria temor que li tocara el cavall o el porquet com a l'altre Fabra sembla que li toquen les coses?

Consellera mimètica

I parlant de la Fira de Sant

Antoni, mireu com són les coses que si el presi va ser tot un portent de saber estar a tots els llocs, però no podem dir el mateix de la Consellera d'Agricultura, Maritina (és com diuen que li diuen), que també era a la inauguració de la Fira però semblava una més de la gent que per allí passava. Vestida amb una caçadora del temps i amb les grenyes enganxades amb una cua de cavall amb un "coletero asul", sí, d'eixos del *todo a cien* (a la foto segur que no es veurà perquè serà en blanc i negre, però jurem que era asul), va passar completament desapercebuda. No res, fora del "mundanal ruido", i que no va haver manera que sortira a la foto de família. I això que era la Consellera

del ram, la persona més important després de Fabra! Segurament va quedar eclipsada per l'aura del presi i com no anava vestida per a l'ocasió... L'any que ve vindrà sola i ja anirà més apanyada. O no?

Cistella forana

Sona per ràdio macuto que els venedors del mercat estan molt calents... Pel que sembla la cistella que rifaran no està feta amb productes que es venen... al propi mercat. Han anat els capgrossos a un conegut magatzem a l'engròs benicarlando, han comprat una cistella i au...com si no es venguera res al mercat. Com diu l'anunci "Important, no! Importadol". Així ens va.

ENTRE "TODOS"?

Rajoy, en comprovar ara que la cosa econòmica té mala pinta i que el seu partit que semblava disposar de la solució miraculosa –"como Dios manda"– no se'n sortirà, ja ha deixat "caure" que la crisi no se superarà si no és "entre todos" (!) D'això el refranyer castellà en diu "A buenas horas... mangas verdes", perquè fa només unes setmanes –i des de fa quatre anys que ho proclamen– el culpable de tot el desastre era Zapatero i només ells en tenien la clau per arreglar-ho, donada la "confiança" (?) que generaven els "populars".

Marc Antoni Adell

Doncs "con su pan se lo coma", Don Mariano: vostè i el seu partit no tenen cap credibilitat i tant de bo la resta de partits –socialistes inclosos– els paguen amb la mateixa moneda: deixar-los sols front al "marrón" que han contribuït a generar, primer amb la monumental bombolla immobiliària i la complicitat amb les trames corruptes gegantines –Gürtel i altres– i, després, amb el boicot sistemàtic i desprietat, contra les mesures que l'anterior govern es veié obligat a aplicar, per imposició de Merkel i Zarkosy, com vostè haurà de fer més servilment encara.

SUPPORT A LES QUÍMIQUES PER A SORTIR DE LA CRISI

text NATÀLIA SANZ

La indústria química no sempre té bona premsa. Desastres ecològics lligats a ella tenen en bona part la culpa. Per això jornades com les que es van celebrar a Benicarló són importants per a connectar amb la societat i difondre les bonances d'aquesta ciència que, segons els seus defensors, és la causant de la major part del nostre benestar. Vicente Gómez-Casals, degà del col·legi de Químics de la Comunitat Valenciana, va recordar que "fins a mitjans del segle XIX els avanços de la química eren aplaudits. La cloració de l'aigua, per exemple, va suposar augmentar al doble l'esperança de vida". Avui dia els químics no estan tan ben vistes malgrat que, va assegurar, "estem sotmesos a controls i legislació molt dura". La jornada que es va celebrar a Benicarló duia per nom "Catalitzadors en la indústria química" perquè precisament es va voler posar de manifest "la importància d'aquest tipus d'empreses, necessàries per al desenvolupament de la nostra zona". Així almenys les va defensar el regidor de Promoció Econòmica, Juan Manuel Urquizu, qui va recordar que "hem de proposar nous espais de creativitat, sobretot en aquesta comarca", seu de dues importants empreses d'aquest tipus. Urquizu es va mostrar disposat a propiciar "la possibilitat de crear indústries dedicades a productes agrícoles" que desenvolupin en la zona el seu treball aprofitant el gran mercat existent.

Gómez-Casals es va mostrar d'acord amb aquestes afirmacions i va recordar que la química "és fonamental per al desenvolupament i progrés de la societat". A més, va afirmar que la jornada que es va celebrar a Benicarló, i que va reunir

a empresaris, estudiants i docents del Centre Integrat Públic de Formació professional, "pot tenir continuïtat". L'objectiu dels organitzadors és "crear un focus d'activitat, un suport per a sortir d'aquesta situació de crisi" buscant noves apostes comercials "amb l'aportació del coneixement tècnic". Així, el degà dels químics va recordar que el sector ceràmic de Castelló, que en bona mesura ha progressat gràcies a la química "és molt important dintre de la província, i va ser el primer en dotar-se d'un suport d'investigació". La jornada estava inclosa dintre del projecte Innovem Junts de la Generalitat Valenciana, que proposa incorporar recursos i capacitats que facin possible el procés de creació i ús del coneixement per a generar un desenvolupament sostenible.

DOMINGO, PRESIDENT DE LA TAULA DEL SÉNIA

text NATÀLIA SANZ

Marcelino Domingo, alcalde de Benicarló, és el nou president de la Mancomunitat de la Taula del Sénia. Seguint amb el procés de renovació de càrrecs, el divendres a la nit es va realitzar l'assemblea per a triar al nou president de l'organisme. "Aquesta vegada tocava un president de la Comunitat Valenciana, es va presentar la meua proposta i vaig resultar triat per unanimitat", va detallar Domingo. El nou president va anunciar que "seguiré treballant en la línia que duu ara la Mancomunitat, sol·licitant les subvencions als organismes habituals i amb les línies de treball que dúiem fins al moment". En la mateixa assemblea que es va triar al nou president es va aprovar també el pressupost per al pròxim any per un total de 5.225251 euros. No obstant això, el recién triat president ja va advertir que "ha canviat el govern a Madrid i segur que hauran retallades, encara que nosaltres desitgem que tot seguís igual". La Taula del Sénia es va constituir en el 2003 i Benicarló forma part d'ella des del 2004, quan es va crear formalment. Des de llavors ha participat en totes les activitats desenvolupades conjuntament per les poblacions integrants de l'ens, que agrupa a poblacions de l'aquest de Terol, el sud de Tarragona i el nord de la província de Castelló, tenint totes elles en comú la proximitat al Riu Sénia

NOU CONCURS FALLERS DE LLIBRETS

text NATÀLIA SANZ

Les falles de Benicarló no es veuran afectades per la crisi. Així s'ha assegurat des de Junta Local Fallera, arran de les diferents reunions mantingudes amb els 13 col·lectius de la ciutat. Pedro Manchón, president de l'entitat, va reconèixer que "aquest és un any difícil, però ningú ha manifestat en les reunions que s'haja notat en les falles" amb un descens de socis o col·laboradors. De fet, les comissions ja tenen llest o quasi finalitzats els seus monuments "que no es veuran afectats en el vessant artístic. Encara que les ajudes han minvat, les comissions s'impliquen encara més i els artistes fallers també fan perquè la qualitat dels monuments no es veja ressentida". En l'actualitat hi ha al voltant de quatre mil persones implicades en l'organització dels festejos fallers i participant de manera directa en la festa a Benicarló. Manchón va assenyalar que "si que és cert que hi ha baixes, però també altes de gent que entra a participar de nou, o gent que s'ho va deixar i es torna a implicar. A més, els incondicionals de la festa sempre estan ací, treballant siguen les que siguen les circumstàncies". En aquests moments l'organisme que aglutina a totes les comissions falleres està desenvolupant el segon Fòrum Faller, que es va iniciar la passada setmana amb la inauguració d'una exposició sobre indumentària i una

xarrada. "Anirem desenvolupant actes relacionats amb la cultura a poc a poc", va anunciar Manchón. Així, està prevista la celebració d'un concurs de guinyot "i altres actes en els quals tenim intenció que participen altres associacions de la ciutat".

En aquesta línia de treball, la Junta Local Fallera ha acollit amb entusiasme la iniciativa d'una jove penya de la ciutat, Els Tararots, que premiaran al millor llibret de falla del present exercici. Estela Castejón, en representació de l'entitat, era l'encarregada de presentar aquest nou incentiu per a les comissions, encaminat a "premiar un treball dur que passa desapercebut i alhora incentivar-lo perquè no es perda aquesta tradició". La idea va sorgir "després dels problemes que vam tenir nosaltres per fer el llibret de la penya, moment en el qual ens vam adonar del treball que costava fer-lo". Així, a imatge d'altres localitats que també premien aquest esforç, llançaran la proposta per primera vegada a les comissions, que podran optar a un dels tres premis que s'atorgaran. El jurat especialitzat tindrà en compte aspectes com "l'originalitat, el disseny, els continguts i l'ús del valencià correcte". La dels Tararots s'uneix als premis que concedeixen des de fa uns anys la penya Metxero, a la millor crítica fallera local, i la de L'Arjub, que més recentment guardona a la millor comissió en la Cavalcada del Ninot.

ve de la pàgina anterior

Per fi CSI: mudança

De tota manera no to van ser flors i violes, eh! I és que el personal de la casa, va haver de fer mans i mànegues perquè el dia de la inauguració tot estigués, aparentment, al seu lloc. Si va ser així, no ho sabem, però que tot el personal sanitari va treballar de valent d'això no hi ha cap mena de dubte. Allà que anaven els vehicles particulars del personal plens de gom a gom de tota mena de material i estris de treball. Cadires, coixins, ordinadors... més d'un que passava pel carrer va, fins i tot, pensar si era que estaven traslladant el dimecres de lloc i com això de la sanitat està tant malament s'havien passat tots a la venda ambulants. De república, perdó, monarquia bananera! Per no tenir, sembla, no hi havia diners ni per a pagar al camió de la mudança. Això sí, la cap de protocol de la nostra Genialitat, segons hem pogut esbrinar, va "sol·licitar", a formar, la presència de tot el personal sanitari el dia de l'esdeveniment. Y *pobrecito del que no vaya!*

Per fi CSI: el mòbil

I que els metges van formar no hi ha cap mena de dubte. Si mireu la imatge voreu que darrera del nostre alcalde, quan estava dient unes "pequeñas palabres", hi havia... un metge, amb bata blanca (només és per allò de distingir-lo de la resta). Ara bé, també veiem al nostre presi molt enfeinat amb el seu mòbil! Devia tenir una trucada d'estes pesades oferint-li una nova línia ADSL? O un nou mòbil? O era la cap de protocol queixant-se que no li feien cas? O era que l'avisava que li diguera a Marce que s'espavilava que havien d'anar l'altra inauguració, la de sant Antoni? O era que li havien dit que hi havia farmacèutics queixant-se que no cobren les receptes des del juny? O els llibreters que tampoc ho fan amb el Bonollibres des del setembre? O

EL BENICARLÓ UNDERGROUND

Nord esvalotat

Els tafaners en llegir la notícia del vehicle caigut pel barranc de la costa nord ens vam acollonar tant com els mateixos veïns d'aquell indret. I és que ja ens véiem que s'enfonsaven els penya-segats de terra que fan de mur de les cases allí tan ben construïdes, això sí, amb el vistiplau del nostre il·lustríssim. Allí, que tenim entés que estaven tots els veïns esvalotats pensant que aquell era el pitjor dels escenaris que havien pensat, que allò es desplomava definitivament i que tot s'havia convertit en realitat i ja tenien un peu a fora de les cases. I és que la imatge del vehicle panxa per amunt era... esfereïdora, si més no. Ja tenien preparada tota la seua artilleria... quan tot es va quedar que havia estat un robatori de cotxe que va anar a parar, desgraciadament, despenyat. De totes maneres, l'alcalde ja va dir que Don Mariano, suposem per allò del año Maraino, ja havia pres nota i en quatre ratos perduts, tot apanyat. I lo del cotxe panxa amunt... una anècdota.

Mail

Els tafaners han rebut aquest sorprenent correu electrònic des de Pakistan. Increïble!!! però cert.

Ahir, dissabte 10 de desembre, passejant per un carrer cèntric de Karachi, Pakistan, vaig veure un grup de pakistanesos mirant i, sobretot, escoltant la tele. Estàvem mirant, via satèl·lit, el canal 56. De

text LA COLLA DE TAFANERS

lluny vaig poder veure el logo. M'arrimo un poc a veure de què anava la cosa i veig a un veí d'este poble, al poc temps en sur un altre i després a l'incombustible entrevistador. Eren dos coneguts membres de l'obra, l'obra de Deu (OD) que estaven presentant un castellà, com Deu mana, i aquesta llengua l'entén tot lo món, els pakistanesos escoltaven amb gran interès. Prova d'això és que els pakistanesos estaven molt concentrats escoltant la conversa. Innocent de mi vaig exclamar: "Són del meu poble, del meu poble."

Aquella bona gent em mira amb la boca oberta volent dir: Què diu aquest?

Jo al veure que no m'entien torno a dir: "Son de mi pueblo, de mi pueblo." Llavors ells em van entendre perfectament exclamant un Aaaahhhh d'assentiment. Ho van entendre tot però tenien un dubte: què vol dir ullals i bancals. Llavors els vaig dir que bancals eren

bancals, però ullals no la sé en castellà: "... és como una fuente ..."

On van a posar gent venerable com aquesta el títol d'un llibre en un dialecte espanyol. El castellà l'entén tot lo món.

ADN

Karachi, Pakistan a 10 de desembre de 2011

Cultura en blanc

Sembla que també ha arribat la crisi al web del nostre ajuntament. Mireu, entreu a la seua plana web, o copieu aquest link que anireu més ràpids, http://www.ajuntamentdebenicarló.org/cul/pcul-benicarlàndia.php3?g_idioma=v i, per art de l'Internet eixe, anireu a parar a les activitats culturals, "Nadal Jove i Benicarlàndia". Allí trobareu una xicoteta explicació "...la Regidoria de Cultura juntament amb la Comissió de Festes organitza..." i acaba amb un "Ací podreu trobar totes les activitats que es realitzaran". El que passa és que el se'ls ha oblidat ficar-les. O no? En fi, que en temps de crisi... amb els titulars ja en tenim prou. Ja ho diuen: la imaginació al poder... que és més barata i estimula la ment!

Per fi CSI: El presi

Ja està. Ja s'ha produït el canvi a l'ambulatori nou. En una visita institucional d'aquelles que fa goig, pel temps que ha durat, el nostre presi, Albedto Fabda, el de la Generalitat, en loor de multitudes, ha fet la solemne inauguració del nou ambulatori. Per fora, l'edifici, bonic. Per dins, sembla que també. Com funciona... això ja ho vorem. Però això sí, inaugurat ja ha estat inaugurat. Els tafaners el que no tenim clar era el que inaugurava. I és que mirant les fotos no sabiem si estàvem al nou centre de control de Miami o a la casa del Bob Esponja. Jutgen vostés. Esperem no ficar-nos malalts per descobrir-ho.

PRIMERA ACTUACIÓ DEL GRUP DE MÚSICA I DANSES LA SOTÀ

text LA SOTÀ

Allò que pareixia tan llunyà des de les primeres reunions per tal de donar vida a esta nova entitat cultural el passat mes d'agost, ja ha començat a donar el seu fruit de forma visible. El passat dissabte dia 17, a les 11h, un grup d'entusiastes homes i dones van sortir al carrer per ballar i mostrar el treball aconseguit durant estos mesos.

El jove grup de danses benicarlandes es va presentar al públic a l'octubre, i des d'aleshores no ha fet més que treballar silenciosa i incansablement molts dels balls típics de la població per vora els 80 socis i sòcies que formen part de l'entitat. Després de dies i dies entre passos, ritmes, castanyetes, músiques i molts assajos, les ganes per actuar al carrer es sentien cada vegada més fortes entre tots els components. Finalment a sigut gràcies a l'Estel del Collet quan el grup ha pogut demostrar tot allò après, i com no podia ser d'altra manera, el pregó d'esta tradicional obra benicarlanda ha sigut l'escenari triat per al debut.

La peça triada per ballar al carrer ha sigut una nadala típica de la població, una peça que es troba recollida dins la Fonoteca Valenciana i que des de La Sotà s'ha volgut rescatar de la memòria i donar vida a ritme de jota per un conjunt de balladors, percussió, vent i veu en directe. Com un grup de xiquets i xiquetes impacients i de festa es va recórrer la

població; colors, sons i alegria van despertar l'admiració entre els vianants, que va animar a més d'un a seguir el ritme i la lletra d'esta cançó, engrescant, si més no, als balladors i balladores en continuar tan esperat esdeveniment, i al grup en general a continuar treballant esta tasca encetada recentment.

Des de La Sotà valorem molt positivament esta oportunitat i actuació gràcies a l'Estel del Collet i no ens queda altra que "esperar en candeleta" la propera actuació, on desitgem que pugua participar molta més gent del grup i poder mostrar i sorprendre amb molts més balls preparats fins ara.

EDITORIAL

814

la veu de Benicarló
DES DEL 18
D'AGOST DE 1995

Tres eran tres... i todas (casi) eran buenas

Canviant una mica el sentit de la frase, certament, aquest cap de setmana ha estat prolífic en actes de marcada transcendència per a Benicarló. Comencem pel nou CSI, i no estem parlant del de la sèrie de televisió, que ja aniria bé portar-los perquè investigaren els endarreriments descartats que ha tingut una obra, vital, per a la salut, mai millor dit, dels benicarlandos. I és que la mala salut inicial, escenificada diverses pedres inaugurals després, per fi, sembla, que ha canviat. Això sí, després de completar dita escenografia amb dos dies de "transport sanitari manual i privat", més propi d'una república bananera, on els professionals i no professionals del CSI han hagut de fer mans i mànegues, mai millor dit, perquè el dia de l'avinguda del President Fabra, tot estiguera al seu lloc. Parafrasejant-lo a ell mateix en el seu discurs inaugural, esperem també millore la seua gestió llogant, encara que siga de la seua butxaca, un camionet de la mudança, amb els seus professionals, perquè els altres professionals, que diu "s'han

d'esforçar encara més per a mantenir aquesta cartera de serveis d'excel·lència reduint costos", ho puguen fer en el seu veritable àmbit: el sanitari.

Certament no podem més que felicitar-nos tots el benicarlandos per tindre una confraria de Sant Antoni a la que no li fa por el treball de continuar tirant endavant aquesta festa tan arrelada al nostre poble, amb la seua Fira, que enguany compleix vint-i-cinc anys, que a més ha estat declarada d'Interés Turístic Provincial. La nostra enhorabona pel seu esforç i bon quefer.

I per últim, podem dir que, oficialment, queda inaugurat el Nadal a Benicarló. L'estel del Collet, Nadal a Benicarló, ha tornat a vore passar la seua estrella de vuit puntes pel cel benicarlando fent-nos vore com la cultura d'un poble és patrimoni de tots i no la podem deixar perdre... per mot que alguns s'encaparren en voler-ho retallar tot. I és que, com diu Raimon "qui perd els orígens per la identitat".

FITXA DE SUBSCRIPCIÓ A LA VEU DE BENICARLÓ (2011)

Nom _____ Cognoms _____
Domicili _____
Població _____ CP _____ Telèfon _____
Correu electrònic _____

Se subscriu a La Veu de Benicarló, per l'import de 85 euros (50 números, anual) prorrogable si no hi ha ordre en contra (l'anulació caldrà avisar-la amb dos mesos d'antelació). Als enviaments fora de Benicarló caldrà afegir 26,60 euros anuals.

Forma de pagament: (1) Domiciliació (2) Transferència Bancària

(1) Domiciliació: Remeteu aquesta butlleta i la domiciliació bancària per 85,00 euros a l'Associació Cultural la Feram de Benicarló (C/Sant Francesc, 95 Casal Municipal - 12580 Benicarló)

Signatura; _____ a dia ____ de _____ de 2011

Domiciliació Bancària

BANC / CAIXA _____
ADREÇA _____
NOM I COGNOMS DEL TITULAR DEL COMPTE _____
CODI DE COMPTE _____

Senyors, els demano que, fins a una nova ordre, atengueu els rebuts que els presentarà l'Associació Cultural la Feram de Benicarló per l'import de la subscripció a La Veu de Benicarló

(2) Transferència bancària de 85,00 euros (50 números anuals), a favor de l'Associació Cultural la Feram de Benicarló.

C/C 3162 1201 07 1153776529. La transferència s'haurà de realitzar abans de la recepció del primer número de la subscripció realitzada (cal enviar per fax al 964 47 56 98 comprovant de la transferència o de l'ordre de pagament). Fins la recepció d'aquest, no es remetrà el primer exemplar de la subscripció.

CARXOFA I PANISSOLA

Carxofa: per a l'encarregat de cuidar l'auditori. Mai ha estat tan net i polit com ara. Ha arreglat les portes del bany i per fi hi ha paper. A vore si al que li ho donaran l'any que ve el controlen com cal i pren model.

Panissola: per a l'alcande que no ha tingut la vergonya d'anar a donar suport a tota la gent de l'Estel, quan enguany van comptar amb l'assistència de l'alcaldessa de Càlig, d'on son molts dels actors. Anem veient com entén la cultura el nostre batlle: retallada.

laveubenicarlo@terra.es

Dir. Hon.: CRISTINA GARCIA

Consell de Redacció:
NATALIA SANZ, FRANCESC DEL CASTILLO, TONYO FIBLA,
JOAN GREGORI, JOSEP M. SAN ABDON I RODOLFO SERRANO

Edita

Associació Cultural la Feram de Benicarló
C/ Sant Francesc, 95
Casal Municipal
12.580 Benicarló FAX: 964.47.56.98
laveubenicarlo@terra.es

Amb el suport

COL-LABORA: Conselleria d'Educació de la Generalitat Valenciana

Col·laboradors: PERE BAUSA, JOAN HERAS, XAVIER BURRIEL, NATALIA SANZ, CARLES LLUCH, RAMON PARIS, JOSEP V. TAUS, TOLITO, JORDI MAURA, JESÚS MAESTRO, G. SEGARRA, VICENT FERRER, J.M. SANABDON, DR. CLIMENT, ROBESPIERRE I EL SAMARUC

Administració, subscripcions

© COPISTERIA GRÉVOL
Dipòsit legal/ CS-193-2004
Imprimeix/ GRÉVOL, Sant Blai, 2
12580 Benicarló Tel. 964 475698

La Veu respecta la llibertat d'expressió. La responsabilitat de les opinions és de qui signa l'escriu. La Veu es reserva el dret d'acurçar els textos que sobrepassen les 20 línies. Els articles hauran d'anar signats amb nom, adreça i número de DNI, encara que podran aparèixer amb pseudònim.

